

SZENTES és VIDÉKE

A Csongrádvármegyei Gazdasági Egyesület Hivatalos Közlönye.

Megjelen vasárnap és csütörtökön.

Előfizetési ár:

Régielőre 2 korona 50 fillér. félévre 5 kor. Egész évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth-utca. Pollák-ház,
hová a kéziratok emelkedők.

Hirdetéseket és nyilvtéri közleményeket

a kiadóhivatal

méréselt áron számít fel.

Kié legyen az Alföld ?

Evek óta birkózik a magyar publicisztika egyik vezéralakja: Beksics Gusztáv egy hatalmas gondolattal. Fáradhatatlanul vagdalja fejszjét a nagy fába, nem törődik azzal, ha kicsorbul is a fejsze, csak újra belevágja. Vigyük — úgymond — a hitbizományokat ki a határszélre. Az alföldi nagy kötött birtokok tulajdonosai cseréljék el síkbirtokait erdőségekkel, az alföldi birtokokat parcellázzák és adják át a magyar földmives kezére. Ne maradjon földhéhes magyar e hazában, szünjön meg a kivándorlás, így talál minden munkakész foglalkozást itthon és a magyar föld magyar kézben maradjon, a nemzet faji és nyelvtérjeszkedése bizonyossá válik.

Röviden szólva ez volna a Beksics Gusztáv elmélete és ehez az elméletéhez mi mindannyian csatlakozunk, mindannyian, akiknek nincsenek kötött birtokaink. A hitbizományosok azonban még nem nyilatkoztak. Az ő véleményüket erről az igazán nagyfontosságú kérdésről még nem ismerjük. Nem is csuda, mert egy nagy birtok, mely valamely történelmi név hagyományára, nem olyan mint a kicska, hogy csak úgy egyszerűen, könnyedén csereberélni lehetne vele.

Beksics Gusztáv sem gondolta azt bizonyosan egy árva pillanattal sem, hogy kerülünk-fordulunk és — máris megvalósul az ő nagystílusú eszméje; tudja, mert komolyan és behatóan foglalkozik a kérdéssel, hogy bizony ahhoz idő kell, még pedig nem kevés.

Am néhány nap, talán egy hét óta kering az a hír, hogy az algyői uradalom is, meg a deszki uradalom is parcellázás alá kerül. Egy pillanatra elszédít az ilyen gondolat. Hátha igaz volna a hír? Hátha csakugyan elhatározták volna már ezek a főurak, hogy eltolják birtokaikat a határszélre és kiterjedt földjeiket a földhéhes alföldi mezőgazdák kezére engedik át? De csak egy pillanattal tart az öröm, mert a Magyar Nemzet, tehát éppen a Beksics Gusztáv lapja siet a cáfolattal; jön a kijelentés, hogy nem igaz ebből a hírből egy betű sem.

Hacsak valami is igaz volna ebből a nagyfontosságú hírből, hát akkor a Beksics Gusztáv lapja nem cáfolná meg. Hiszen az ő életének, publicisztikai működésének ez volna a legfőbb

nyesebb koronája. Eddig, azonban az látszik valószínűnek, hogy az algyői uradalom nagynevű birtokosa ez ideig még nem intézkedett úgy, hogy uradalmát a határszélre tolja át.

Ha mégis vérmes reményeink lehetnének és úgy gondolkozhatnánk, hogy a félhivatalos cáfolat nem a száraz igazság kedviért adott ki, hanem azért csupán, mert esetleg a fontos ügy érdeke kívánja talán, hogy az eset még most nyilvános megbeszélés tárgya ne lehessen, — azt lehetne mondani, hogy halálos büntetnek el azok, akik a félhivatalos cáfolat dacára igyekeznek a dolgot hírlapi szenzációvá felfújni, holott nagy nemzetgazdasági érdekek parancsolnak, hogy a nyilvánosság a birtokesere gondolatának ne ártalmára, hanem szolgálatára legyen.

Es mi történik? Az, amivel nálunk minden komoly törekvésnek rendszerint kitékerik a nyakát. Ráfogják az ögrótra, hogy gyűlöli a parasztot. El akarják hiteitni az újságolvasó közönséggel, hogy az algyői uradalom 420000 koronával többet jövedelmezne az urasági pénztának, ha 10—20 holdas parcellákban volna bérbe adva. Nagyön könnyelmű beszéd. Ha igaz volna, hogy 420000 koronával többet jövedelmezne az említett gazdasági rendszer, bizonyos lehet fölöle mindenki, hogy az uradalom vezetősége egy pillanattal sem késlekednék és azonnal megváltoztatná a mai bérleti és gazdasági rendszert.

Sok pénz az a 420000 korona, vagyonnak is elég, nemhogy egy évi jövedelemtöbbletnek. Ennyi pénzt nem dob el magától senki csak azért, mert gyűlöli a parasztot. Dehogy is gyűlöli. És miért gyűlölné? Hát érintkezik talán az ögróf a bérlőjeivel? Nem biz az, feléjük sem néz. Ott vannak a tisztjei, akiknek bizonyosan mindegy, akár nagybérlőkkel, akár kisbérlőkkel szerződnek. Az ő előmenetelük és érdekük csak az lehet, hogy az uradalomnak minél több jövedelmet biztosítsanak. Így érdemelhetik ki az ögróf elismerését. Mesebeszéd hát az mondani, hogy kisebb jövedelemre törekednek.

Ezzel szemben pedig az az igazi tény, hogy az algyői uradalomnak 865 bérlője van és ezek túlnyomó részben földmives emberek.

De hát ez nem elég. Egy hírlapi szenzációhoz még az is szükséges, hogy megtámadják az ögrótot a nyelvmesterek miatt és fölkutassák, hogy

honnan milyen jövedelme van s mit tesz vagy mit nem tesz ő, a fekete sárga magyar főúr, ahogyan a Független Magyarország az algyői magyar hitbizomány birtokosát elnevezi.

Engedelmet kérünk. A nyilvános diskusszióknak ez a módja semmiesetre sem olyan, hogy az ügy szolgálatára vagy annak előnyére válhatnak. Hiszen igaz, hogy a félhivatalos cáfolat szerint úgy sincsen szó arról, hogy az algyői hitbizomány kicsérültelessék; — de ha ma még erről szó nincs is, arra kell törekednünk, hogy igenis legyen.

Azt szeretnénk és nagy nemzeti érdeknek tartjuk, hogy amit Beksics Gusztáv elméletileg felépített, az a gyakorlatban is megvalósuljon. Ennek az eszménynek kell igyekezni, megnyerni a közhangulatot. Ennek az eszménynek kell híveket szerezni a hitbizományok tulajdonosai között, — ő közöttük főként mert nélkülük hiába akarjuk, hogy lélek szálljon a gondolatba.

Azon a módon pedig, hogy pelengérré állítsuk a hitbizományosokat és bele avatkozzunk a legbelsőbb magáncseregekbe, semmiesetre sem haladunk a cél felé, nem is haladhatunk, pedig velünk és mellettünk van az ország földmivelségi minisztere is, aki a csorbai tó birtokjogát is azért szerezte meg az országnak, hogy azzal is több erdőbirtoka legyen az államnak olyan, melyet az alföldi kötött birtokokért majdan cserebe adhat.

Munkásvél. Lapunk nem régiben a munkáskérdéssel foglalkozott. Elismertük akkor, hogy e téren még sok kérdés vár megoldásra. Sok a dolgot és sok a tennivaló, ami különben nem újság, hanem általában tudott tény. Az egész világon kérdés és mély gondolkodás tárgya, — miként lehessen kiegyenlíteni azokat az egyre nagyobbodó ellentéteket, amelyek a munkás és a munkaadó között fennállanak és hatalmasan kiélesbülnek ott, ahol a nagytőke a munkaadó.

Franciaország miniszterelnöke például nem rég jelentette ki, hogy az egész világ megoldandó kérdései közt ezt a tartja a legfontosabbnak. Az Egyesült Államok elnöke pedig ugyancsak nemrégiben olyanforma kijelentést tett, hogy az államoknak kell a nagytőkék további szaporodását meggátolniuk, mert fejlődésük káros az államra és az egyénre. De a világ két köztársasága — mint látnivaló — olyan kérdések megoldását tűzi ki napirendre, amelyek szorosan egybe vannak forrva a munkáskérdéssel. Vallási disputáknál, országghatárok rendezésénél és

sok olyan dolognál, amik az államot foglalkoztatják, azt a kérdést, amelyről hazánkban csak egy negyed század előtt is még mitse tudtak.

A multkorii cikkünkre vonatkozólag most levelet kaptunk egy munkástól. Közlésübeli elismeri e levelében a cikkünkben fejtegetett nézeteket, sőt még túl is lícitál bennünket.

Mi azt fejtegettük, hogy a munkáskérdés nem olyan szomorú, amilyennek némelek elhitheti akarják. Azt mondtuk, hogy emelkedtek az igények és sok ember azon parasztkodik, mert ezen fokozott igényeit nem képes kielégíteni. Az emberek hovatovább elérnek régi, egyszerű szokásaiktól, a takarékoságnak a munkásnál szinte nyoma vesz és ahol pár évtized előtt még a legjobb szövetnek tartották a magasszött vásznat, ott ma már a selyemruhákig is felzökik az igény, — a kereset pedig ekkora mértékben nem emelkedett és nem is emelkedhet.

Azt mondja ez a levél, amit a munkás küldött: hallom az elkeseredés hangján a munkás-marscillere dalolni és látom, hogy ezenközben az elkeseredett munkás kezében mint füstölő egy — regálitás.

Ez meglehetősen jellemző dolog, éppen azért, mert egy munkás mondja. De mondó ennél még különbet is.

— Elégedetlenek! — így kiált fel és azt kérdezi: hány részre kellene felosztanunk az elégedettek és elégedetlenek számát az emberiség között? Azt mondja: minden egyének a maga megélhetési körére, amelyben szabadon mozoghat. És sok ember lehetne elégedett is, aki ma elégedetlen, ha másként gondolkodna. De ez hiányzik, és — amint mondja: erre rá kellene őket nevelni. Ezt tartja ő állami feladatnak.

Az egyszerű levél elég nyilvános példakkal szolgál. Például: ha egy apa úgy neveli fel a gyermekét, hogy az a gyermek felnőtt korában az apa ellen tör, akkor ebben a vétekben az apa is hibás, mert miért nem nevelte a gyermekét jobb erkölcsökre? Ezt most már ő úgy fejtegeti, hogy azt mondja: az államnak, a kormányának gyermeke a munkás. Neki kellene a helyes nevelésről gondoskodni. Ugy véli, hogy e tekintetben a szülő nem sokat tehet. Mert a gyermek csak addig van az apa gondozása alatt, amíg inasnak, cselédnek nem adja.

A levélíró tisztelettel van a kivételek iránt, de általában úgy tapasztalta, hogy mikor inasnak vagy cselédnek megy a gyerek, azon túl az apai gondozás lazul. A gyermeknek, a gazdának pedig — így folytatja — elég a maga gondja; az idő múlik, az inasból segéd úr, a kis cselédből bérés, kocsis vagy mezői munkás lesz, most már sem az apa, sem az anya nem parancsol neki, ezentúl többnyire magára van hagyatva, tehát egy további gondviselő híjában vergődik ide-oda, el, ahogy tud és — kérdezi — mit tudhat az a serdülő ifjú ebben a korban még az életéről? És amikor annak tudatára ébredne, már nem remél és akkor — készen van az elégedetlen ember.

Igy a levél, amely különben még hosszabb és más dolgokról is tárgyal elég talpraesetten; például mikor arról parasztkodik, hogy a magyar munkások közt is igen talprakapott a külföld majmolása. A levélből közreadtunk néhány passzust. Nem új dolgok ugyan, tudtuk ezeket eddig is, de az eféle

okoskodásokat elég gyakran csak bölcséleti elméleteknek nevezték. Pedig, ahogy ez a levél is mutatja, van józanul gondolkozó munkás is, és az elégedetlenség egyik okul ő is csak a hiányos és félszeg nevelést tartja, mint a bölcséleti elmélet.

Haza jön Sima Ferencz.

Ezzel a szenzációsz hírral kedveskedik olvasóinak az »Alföldi Ellenzék« mult vasárnapi száma. Ugy adja közre ezt a hirt a nevezett újság, mint valami ör vendetés nagy eseményt, bár meglehetünk róla gyözdöve, hogy — hánnegyalósulna a híradás és Sima a Ferenc csakugyan hazajönne Amerikából, ezen éppen az »Alföldi Ellenzék« embereinek volna okuk legkevésbé örülni, mert a nagy hazafi hazaérkezésével egyszerre kiszaladna lábuk alól a föld.

Hogy Sima a Ferenc csakugyan foglalokzik az Amerikából visszatérés gondolataival: ennek híret mi is indjuk már vagy két hét óta. De nem akartunk róla írni, merthogy egyáltalán nem szivesen írunk arról az úrról.

Miután azonban az ellenzéki újság jónak látta, mint reájuk örvendtes eseményt megírni ezt a dolgot, hat nem teltünk róla: de kénytelenek vagyunk mi is megismertetni az okokat, melyek Sima a Ferencet az Amerikából való visszatérésre kényszerítik.

A »Magyarok Csillaga« című, Mc. Keesportban megjelenő lap épületesen írja ezt meg, a következőkben:

Sima Ferenc szereplésének Amerikában is elkövetkeznek a végnapjai. Hazugsággal kezdte itt pályáját, tehát ez is őli meg őt. Hazug ürügyekkel jutott be a mc keesporti parókiaira, hazug ürügyekkel akart ott zavart csinálni: ezek forrnak most már a torkára.

Ducsei Ferenc talán még elhítte kezdetben neki, hogy ő csak azért nem megy haza Magyarországra — hiába kérte őt meg erre Széll Kálmán miniszterelnök — mert I. Ferenc József király ő nem akarja megkérni; a szentesi nép is elhítte talán még neki, mikor azt írta az ősszel lapjában, a Csongrád megyei Ellenzékben, hogy Mac Kinley még élete utolsó perceiben is kezét fogott vele és mosolygott reá és hogy annak gyilkosát is tulajdonképen ő ragadta meg, de hát az a hatalmas néger, aki ezt földre teperte, elragadta tőle a babért: ma többre már senki se all kötelenek, hogy elhigye szavait.

Nyílt dolog ugyanis, hogy tulajdonképen nem is az I. Ferencz József elleni engesztelhetetlen gyűlölet az ő baja, hanem az, mert holmi okirathamisítás és lopás vádjával szemben nem meri tisztázni magát; azután meg, hogy Mac Kinleyvel csak azért nem parolázhatott ennek utolsó óráiban, mert akkor, mikor azt megbílték, ő Mc Keesportban holtrészeg volt.

Az, aki ezeket hazudta, hazudott mást is, Mikor a pittsburgi zászlószentelés volt, hogy azt a Kovács Kálmánt, akit e szentesléstől elűnti semmiképen se lehetett, befektitise, egy nyomtatványban szegény származásáért akarta neveltségessé tenni: De hát ez se sikerült, mert Sima a Ferencet az unnepelelyről, botrányos viselkedése miatt rendőrvitte ki. Nyílt dolog, hogy Kovács Kálmánnak csak az esetben volna oka szegyevenlele édesapja nyugalmazott vasúti ő voltát, ha az oly megbélyegzett nevet hagyott volna gyermekeire, mint ő, aki még az okirathamisítás és lopás vádjával szemben se tartja érdemesnek tisztázni magát.

Fölhozta azután, hogy ellenségei Kovács Kálmánt is megvádolták egykor. Ez igaz, mert egy közéleti embernek mindig akadnak irigyei, de az is igaz, hogy Kovács Kálmánnak még mindig fényes elégtételt adott a bíróság minden rakított váddal szemben,

mert soha se szökött el a dolog tisztázása elől.

Végül pedig azt kiáltja reá, hogy Kovács Kálmánt egykor erkölcsatlenségei miatt csapta el Algyőből a vici püspök. Nos hát, aki ismeri a papi állás nivoltát, az tudja, hogy egy papot soha nem csaphatnak el, csak atehelyeznek, vagy legfölebb vezeklése utalnak. Különben is, hogy Sima Ferenc soha sem hitte azt, amit itt kiirt, maga sem, igazolja az ő saját írása, amit 1893. november 24-én akkori lapjában, a »Szentesi Lapok«-ban Hajsza főcim alatt ékként írt meg:

»Hogy Sima Ferenc mandátumát tisztifikációkkal nem lehet megsemmisíteni és nem lehet választási stílikkel e mandátumtól tulajdonosat megfosztani, az a kéz, melynek ebben a mandátum vasdasztaban legdicstelebb szerepe volt, Sima Ferenc egyik rendíthetetlen párhívet, Kovács Kálmán algyői elkészítette üldözés alá. Mi nem szólalunk föl akkor, mikor a Pallavicini uradalom megfosztotta Kovács Kálmán algyői elkészítette atól a csekély földjövödelemtől, melyet ezeltől az uradalomtól élvezett, de amelyet el kellett vesztene azért, mert ő Sima párti, nemcsak az, de ennek a pártnak egyik oszlopos embere. Kovács Kálmán az elpusztult Algyő templomát fölemelte a romokból. Rendkívüli hitbuzgalommal szegény hiveinek áldozatkészségét odafokozta, hogy most ennek segítségével az algyői templom be van rendezve, míg elődje idejében ez a templom a kigyók tanyája volt. Fölemeljük mellette szavunkat, mert benne hivi egy igazi lelki vezért bírnak, kit szeretnek, tisztelnek hártalanul; mert benne nemcsak a jó papot, hanem a minden téren tanácsadó emberbarátot is bírnak. Ilyen embert oly falu számára meg kellene venni és nem üdvös működésben áldatlan hajszakkal zaklatni.«

Ime, így írt Sima Ferenc rólam akkor, mikor azért, mert mint Algyő község képviselője s községi iskolaszékének elnöke, nyomorban sínlődő hveimért — ott az uradalmi ispannák egymagának is nagyobb csürhéje és gulyaja volt, mint az én körülbelül 3000 hívőt számláló hitközségemnek — fölemeltem szavamat s ezért üldözés alá vétettem. Mint folyt le pedig ez a dolog, mivel nem vagyok a magam dicsőítésének barátja, igazolják az akkori újságok.

Sima Ferenc tehát csúf kudarcot vallott e végső erőlködésével; mert ő mar ügyis bíróság elé van állítva, ahonnan nem fog szárazon kimenekülni. Szereplésének végnapjai azért elközelegettek, mert most már nemcsak hazugságaért kerül bíróság elé, hanem azon ékes dolgaírt is, amiket mint halotteltakarító és magyar ügyvéd is cselekedett itt.

Nehogy pedig azt mondhasza valaha, hogy amit mi itt idéztünk, az soha sem jelent meg az ő lapjában, hat ezennel 200 dollar jutalmat tűzünk ki annak, aki megcáfolja, hogy a fenti sorok megjelenek 1893. nov. 24-én a »Szentesi Lapok«-ban. Ha nem úgy találja benne, akkor ott a csek Cerának Józsefnél. Mc Keesporton fölveheti bármikor és beválthatja készpénzben azonnal bárki.

A »Magyarok Csillaga« ugyanezen száma »Sima Ferenc a rendőr kezében« címén ezeket írja:

Sima Ferenc, aki hetek óta készült arra, hogy a pittsburgi zászlószenteléskor rehabilitálja magát azokkal a rendőri körözésekkel szemben, amelyeket róla a »Szabadság« tett közzé, ez unnepelelyné rendőr kezébe került. Mikor ugyanis visszatért a menet a Turner Halleba, Sima, hogy mindenki észrevegye, hogy e napon ő fecskefarkú frakkba, meg kemény alaku cilinderkalapba öltözött, a terem emelvényén foglalt helyet. Tisztelői idevették Ászmönnya Janosné asszonyt is. Simat erre előntötte a méreg s nyomban háromszor olyan paprikavörös lett, mint amilyen maskor szokott lenni. Reá szólott tehát, hogy miért olyan nagy híve Kovács Kálmánnak, mire Ászmönnya asszony se maradt a felelettel adós. Erre torkaszakadtából reardított a közbesüléssének örvendő asszonyra; hogy: »Tudja e, hogy én nagyságos ur vagyok, otthon is az voltam; a maguk papja pedig csak egy vasúti bakter fia, — azt majd így rázom ki a reverendából! Nosza, lett erre fölfordulás. A

nép részben kifelé tödült, részben pedig rendőrt kiabált, míg végre egy rendőr nyakon csipte a híres nagyságos urat s egy kibakstabirozta a tereméből, mint egy suszterinas gyereket. E botrányért bizonyosan lakat alá kerül val. nagyságos úr, ha a rendezők meg nem kérik a rendőrt, hogy az ünnepegy hírneve érdekében, ne vigye rendőrségre a híres nagy urat. A rendőr tehát engedett, de csak is azon főtétel mellett, ha a nagyságos úr nem fog többé a terembe visszatérni. S így maradt el annak nemcsak híres rehabilitálására szánt beszéde, de azon ünnepeletetése is, amiről már előre hasábons cikkeket akart Szentesre írni.

Ujdon s á g o k

Szentes, 1902. augusztus 7.

— **Árpádünnepe Pusztaszerezen.** Vasárnap volt Pusztaszerezen a már néhány év óta szokásos Árpád-ünnepe, melyet ezúttal az tett nagyobb szabásúvá, hogy most tartotta alakuló gyűlését az Árpád-egyesület is, mely feladatául tűzte ki a hazafias célt, hogy a szeri sikot nemzeti zárandókhely magasságára emelje. A vasárnapi ünnepegen óriási közönség vett részt. Képviselvé volt Szeged város hatósága, a szegedi egyesületek és testületek a nemzeti szövetség, az egyetemi ifjúság és jóformán minden megyebeli közönségünk. Szegedről beláthatatlan hosszú kocsisorban vonultak ki az ünneplők Pusztaszereze s úgy ezeket valamint a Kistelek felől vasúton érkezett vendégeket, a pusztaszerei határnál lovas bandérium várta és kísérte ki a szeri Árpádmeléhez, ahol az ünnepegen programszerben folyt le. Ahogy megérkeztek, kocsisátorba szálltak a résztvevők ezrei, aztán sátrakat vertek s ezek árnyékában reggeliztek. A szeri halmot olyan sűrű rajban szállta meg a nép, hogy mozogni alig lehetett. A vásárosok, lakikonyhások már előbb kirakodtak, mint az ünneplő sereg megérkezett. A milleniumi Árpád-szobor előtt azt a sátor állították fel, mely alatt a király a milleniumi kiállítást megnyitotta. Ebben a sátorban mondott tabori misét V a r a d y Gyula dr. lelkész s mise alatt a szegedi daloskór énekelte ósregi magyar egyházi énekeket. Mise és egy költői szépségekben gazdag egyházi szónoklat után, melyet szintén V a r a d y dr. tartott, következett a hét vezér fájának ünnepegi felavtása, mely alatt a daloskór, a nép ezreivel a Himnuszt énekelte. Ez után P ó s a Lajos szavalta el gyújtó hatással, gyönyörű alkalmi költeményét B e c k e y Károly dr. mondott ünnepegi beszédet. Majd ismét a daloskór énekel, előadva a «S z e n t e l t h a n t o k e» című dalt. Déliben volt az Árpád-egyesület alakuló gyűlése, melyen K o v á c s József és K ó s z ó István dr. fejtették ki szép beszédben az egyesület célját s amelyen a tisztikart is megválasztották. Délután 3 órakor kezdődött a népiünnepegy melyet B e c k Pista rendezett festői szépen. Este takarodó után szétoszlott az ünneplő közönség.

— **A közigazgatás egyszerűsítése.** A belügyminisztérium kodifikáló osztálya tudvaleg a vármegyei, községi, valamint a gyámügyi és közigazgatási bizottság előtti ügyvitel egyszerűsítése tárgyában öt tüzetes javaslatot dolgozott ki. Ezeket a javaslatokat aztán egy szaktanácsközmány fölülbíralta. Néhány kisebb módosítás leszámításával, lényegesebb változtatást nem tettek a javaslat-tervezetben, amelyről az összes hozzáértők a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak. A belügyminisztériumban most készítik el a rendeletek végleges szövegét és — mint ér-

tesülünk — a munkának már a vége felé járnak, úgy, hogy körülbelül október elején az egyszerűsítési összes rendeleteket a végrehajtás céljából már közzé is fogják tenni és megküldik a törvényhatóságoknak.

— **Városi tisztviselők javadalompótléka.** A városi tisztviselők körében bizonyosan általános örömet fog kelteni a belügyminiszter a a rendelete, mely az árvtári tartalékalap kamatait egy évre ismét átengedi az ő javadalompótlékuk céljaira. Ugy volt ugyanis először, hogy a belügyminiszter többé nem engedi át azt a kamatot erre a célra, mert hiszen országosan más célra kívánja ezeket az összegeket mindenütt fordítani, ahol eddig már bizonyos meghatározott rendeltetést nem adtak ennek az összegnek. A város újabb felterjesztésére azonban a miniszter mégis engedett és tegnap már le is érkezett a hatóságához az erre vonatkozó miniszteri rendelet.

— **A szinügyi bizottság ülése.** A városi szinügyi bizottság f. hó 5-én tartotta első, alakuló gyűlését, melyre a Szentesen időző P e s t i I h á s z Lajos szinigazgató is meghívták, miután a színházi évad dolgaiban a bizottságnak a szinigazgatóval együttesen kell eljárnia. A bizottság jegyzőjeül Sz á n t h ó Lajos dr. közigazgatási jegyzőt rendelte ki az előző polgármester, aki bemutatatta a tanács korábbi határozatát, mely szerint a szabadkai szini kerület igazgatójaul ez évre P e s t i I h á s z Lajosnak történt megválasztásához hozzájárult. Bemutatja az erre vonatkozó szerződést, melynek értelmében a szinársulat augusztus 19-től október 6-ig a teljes szabadkai téli személyzettel köteles Szentesen előadásokat tartani és a tanács engedélyt, mely kivételesen megengedi, hogy ez évben az évad már f. hó 9-én kezdődjék. Végül bemutatja a szinársulat névsórtát és az első előadások játéktervezetét. A társulati névsóra nézve a szinigazgató előterjeszti, hogy a tagok közül V e d r ő d i Gizi szerződését időközben felbontotta, gondoskodott azonban, hogy helyére más szerződtesen s ahogy a szerződés kezében lesz, azt be fogja hivatalosan jelenteni a bizottságnak. Ezután a bizottság megállapította az első hét műsorát, amelyből kiemeljük, hogy a megnyitó előadás szombaton, a «S v i h á k o k» operett lesz. Vasárnap G é c z i új népszimfó: «A régi szerep», hétfőn pedig F é n y e s S a m u dr. nagyhatású szimfó: «K u r u c z F e j e D á v i d e» kerül színpadra. A bizottság megállapította a bérleti és rendes napi helyárakat és végül elhatározta, hogy ezután a színházi évad alatt minden pénteken délután ülést tart, a következő heti műsor megállapítására.

— **Miniszteri rendeletek a mezőgazd. munkáspénztárak érdekében.** D a r á n y i Ignác földmivélségi miniszter a mezőgazdasági munkáspénztárak érdekében két rendeletet bocsátott ki a napokban. Az egyik rendeletben felhívja a hatóságokat, hogy a mezőőröket és erdőőröket irassák be a pénztárba; a másik rendeletben megyei értekezletek tartását sürgeti, melyekben megbeszéljék a módokat, amikkel a pénztáraknak a gazdák és munkások között minél szélesebb rétegben lehetne propagandát csinálni.

— **Szent-István-napi népiünnepegy.** Az iparosifjak önképző körének vigalmi bizottsága a szent István-napi népiünnepegy keretében tartandó zártkörű nyári tancvgalomra szóló meghívókat tegnap küldte szét. A bizottság azokat, akik elmézésből talán meghívót nem kaptak volna, de erre igényt tartanak, felkéri

hogy bizalommal jelentkezzenek a rendezőség bármelyik tagjánál, aki az akaraton kívül esett tévedést készségesen hozza helyre.

— **Házasság.** R i m a n ó c z y Béla, a villamvilágítási vállalat kiváló képzettségű fiatal mérnöke f. hó 2-án lépett házasságra Budapestén H o r v á t h Anna kizasszonyal.

— **Csikódíjazás.** A csongrádvármegyei gazdasági egyesület szeptember 7-én, vagyis kizasszony-napján csikódíjazást rendez a földmivélségi miniszter támogatásával, aki a várm. lötenyészési bizottság elnökének előterjesztésére, 400 koronát utalványozott ki e csikódíjazás jutalomdíjaira, a helybeli kir. adóhivatalnál. A csikódíjazáson a következő díjak kerülnek elosztásra: Állami díj szopós csikókkal elővezetett anyakancóknak, 1-ső díj 150 kor., 2-ik 100 kor., 3-ik 50 korona; állami díj 3 éves kanca csikóknak, 1-ső díj 150, 2-ik 100, 3-ik 50 korona. Gróf Károlyi Imre díjai: szopós csikóval elővezetett anyakancóknak, 1-ső 250, második 150, 3-ik 100 korona; Szentes város díja 3 éves kancacsikóknak 100 korona. A csikódíjazás a fentemlített napon délelőtt 9 órakor lesz, amikor a nevezett állatok a Jurenák-féle házban levő varosháza udvarára előállítandók. Bejelentéseket a versenyre szeptember 7-én reggeli 8 óráig fogad el a gazd. egyesület titkára, a Petőfi szálló bérházrészében levő hivatalos helyiségében; a bíraló bizottság pedig délelőtt 10 órakor kezdi meg a működését. Az állami díjakra és gróf Károlyi Imre díjaira nevezheti minden, közigazgatási értelemben Csongrádmegye területén lakó és illetékes gazda; Szentes város díjára pedig minden szentesi gazda. Az összes díjakra csak maganevelte jószágokkal pályázhatnak a gazdák, akik a bejelentéskor azt, hogy a 3 éves kancacsikó a saját nevelésük és a szopós csikó az anyakanca náluk ellet, valamint azt is, hogy a jószágok állami mentől vagy köztenyészésre hatóságilag engedélyezettől származnak, igazolni tartoznak.

— **Az elalélt vándor.** D ó z s a Lajos IV. tized 785 sz. alatti lakos az alsó nyomáson, a Szepe-féle tanya közelében tegnapielőtt egy elalélt vándort talált az útszélen. Dóza könyörületesen felvette a vándort a kocsijára s behozta a városba a kapitánysághoz. Utóközben a vándor magához tért s elmondta, hogy neve D a m ó Nándor feldoborgi (Háromszékmegye) illetőségű szabólegény és munkát keresni jön Szentesre. Az útszélen megszomjazva, egy közel kút vizéből ivott s attól lett egyzserre olyan rosszul, hogy összerokadva, útját tovább nem folytathatta. A rendezőség a beteg vándort beszállította a vármegyei kórházba.

— **Hidegvíz kúra a városi fürdőben.** Az idegesség egyik leggyakoribb betegsége a mai embernek, aki lazasan él, vagy akit az életküzdalem merít ki annyira, hogy idegei idő előtt megbomlanak. Ennek a betegségnek és számos más betegségnek is kitűnő jó orvosszere a hidegvíz kúra, az úgynevezett félfürdő hidegvíz-leóttással, vagy a hideg ledörzsölés. Hát azért hogy ezt a kúrát használjuk, ma már — ha csak szórakozás kedvűt, vagy hogy a pihenés teljes legyen, ezért nem tesszük, nem szükséges Szentesről vizgyógyintézetekbe utazunk mert a városi gőzfürdőnél be van minden rendezve a hidegvíz kúra használására és a félfürdő vagy hideg ledörzsölések alkalmazására megfelelő jártasságú, ügyes ember is áll a fürdőben a közönség rendelkezésére.

— **Talált tárgyak.** A katolikus egyház orgona fujtatója f. hó 5-én a vásárhelyi utcán egy szubát talált. A karvesztett, ha magát igazolni tudja, a szubát ugyanott az orgonapozónál átveheti. — Az országúton a napokban egy zsák búzát talált M e c s a B a l o g h Lajos cseléde. A búzát a jogos tulajdonos a nevezett földbirtokosnál megtalálja és átveheti.

Fulard selyem 60 krtól

3 frt 65 krig méterre bluzok és oltyönyöknél, valamint „Henneberg selyem” fekete, fehér és színes 60 krtól 14 jrt 65 krig méterre. Mindenkinél bór- és vámméltoson házhoz küldve. Minták forduló postával. Svájcba kétszeres levélpostán szétadva. Henneberg C. selyem-gyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürich.

Meghívás.

Csanád-csongrádi ag. hitv. egyházmegye f. hó 13-án, szerdán, egyházunk körében tartja évi rendes, ezúttal tisztújítással összekötött közgyűlést. Szerdán reggel pont 8 óra k o r a közgyűlést gyámintézeti iustentisztelet előzi meg, melyen a szent beszédet nagyt. S a g u l y Janos egyházmegyei pénztárnok és pitvarosi lelkész ur tartja. Az egyházmegyei közgyűlés 9 óra k o r a város kurcautóúti tanácskozó t e r m é b e n kezdődik. Ugy az alkalmi isteni tisztelethez, mint a nyilvános közgyűlésre kis egyházunk érdeklődő közönségét és minden rendű barátait ezennel szívesen meghívom. Szentes, 1902. augusztus 7.

Petrovics Soma
ág. ev. lelkész.

Felelősszerkesztő: BÁNFALVI LAJOS.
Társ szerkesztő: MÁTEFFY LÁSZLÓ.
Kiadótulajdonos a „Szentes és Vidéke” könyvnyomda

8623
1902. Szentes város polgármesterétől.

Hirdetmény.

A kisérben építendő ártyei kút felépítményére, illetve kőmives munkára 1902. augusztus 16. d. u. 3 óra k o r a polgármesteri hivatalban zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni. A tervek és költségvetés a mérnöki hivatalban megtekinthetők.

Szentes, 1902. augusztus 6-án.

Dr. Mátéffy Ferenc
polgármester.

1133/902 végreh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírósg 1902. évi V. 174. számú végzése következtében Dr. Huszár Jenő ügyvéd által képviselt Szizgeti Lipót javára Dr. Tasnádi Antal szentesi lakos ellen 100 kor. s jar. erejéig 1902. évi június hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján felül foglalt és 541 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: házi bútorok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbírósg 1902. évi V. 174. számú végzése folytán 100 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi szeptember hó 8 napjától járó 5 százalékos kamatai, egyharmad százalékos váltódíj és eddig összesen 21 koronára 80 fillérből bíróllag mar megállapított költségek erejéig Szentesen végrehajtást szenvedett lakasnak leendő eszközésére 1902. évi augusztus hó 12-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108 § értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsoron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elarverezendő ingóságokat mások is le és felül foglaltattak s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltekik.

Kelt Szentesen, 1902. évi július 28.

Végh Sándor.
kir. bír. végrehajtó.

Kiadó föld.

Czukor Emil királtságú Hunyady-féle 177 hold tanyaföldje házsonbérbe kiadó. Ertekezhetni a tulajdonossal III. t. 131 szám alatt.

5/3szüks. Csongrádvármegye szüks. biz. elnökétől.

1902. sz.

Hirdetmény.

Csongrádvármegye központi hivatali helyiségeinek fűtésére az 1902/903. évadra előírányzott hasab tűzifa és köszén szállítása érdekében zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek és felhivom a vállalkozni szándékozókot, hogy lepecsételt borítékba zárt s az ajánlati összeg 10 százalékának megfelelő övadékkal ellátott ajánlataikat, külön a tűzifára és köszénre, f. évi augusztus hó 19 napjának d. e. 11 órájáig alulírott nál nyujtsák be.

A szállítandó tűzifa mennyisége 70 méteröl, mely a vármegye székhelyének pincéjében 10 méterőles szakaszokba raktározva adandó át, — vasuton szállítás esetén pedig a szentesi vasútállomásnál adandó át.

A köszén szükséglet 30 métermássa, mely a vármegyeháza udvarára szállitva adandó át.

A szállítás szeptember hó folyamán, legkésőbb szeptember 10-ik napjáig teljesítendő.

Szentesen 1902. évi augusztus hó 2-án.

Mátéffy Kálmán,
főjegyző, biz. elnök.

Szegvári piac téren saját házukban tentalló italmérsi üzletünkbe egy

üzletvezetőt

keresünk. Megkivánjuk, hogy az alkalmazandó üzletvezető a bor- és húsfogyasztási adók beszedését vezetni és kellő biztosítékot nyujtani tudjon.

Az állás után akár hozzánk:

szegedi főúlet, Zsótér ház,

avagy mindszenti üzletvezetőnk: Geigner Lipót úrhoz lehet fordulni.

Lusztig Testvérek.

Egyedül valódi angol

Thierry A. gyógyszerész BALZSAMA

Orvsrendőrileg megvizsgálva és jóváhagyva.

A úvegek aduzstálása kereskedelmi törvényszéki mintaoltalom alatt áll.

Alulírtak Balzsam
100 fillérre 100 koronára
1000 fillérre 1000 koronára

Ez a balzsam belsőleg és külsőleg hasznos. Mert: 1. Utólrhetlenül hatékony gyógyszer a tüdő és mell minden betegségében, csilapítja a katarust és megállítja a köpetet, enyhíti a fájdalmas köhögést és még idült ilyen bajokat is meggyógyít. 2. Kitünő hatású torokgyulladásnál, rekedtségűl és minden torokbajnál stb. 3. Minden látalaposan megszünetel. 4. Meglepő gyorsan gyógyít gyomorgörcsöt, köhliket és belszaggatást. 5. Kellemesen hasható és vérítisztító, megtisztítja a vesekét megszüneti a hipochondriát és búskomorságot és erősíti az étvágyat és az emésztést. 6. Kitünő hatású fogfájásnál, lukas fognál, szájpneumóniánál s minden fog és szájfájásnál és megszüneti a bőfőgést s a gyomorból fakadó kellemetlen szájbűzt. 7. Külsőleg kitünő szer minden sebre, forróság okozta hólyagokra, füstulára, szemölcsre, égési sebekre, fagyos daganatokra, ruh, ótvár és kiütések ellen. Megszünetel főfájást, zúggást, szaggatást, csúzt, fülfájást stb. Mindig p o n t o n s a n kell figyelni a fenti zöld apácavédjegyre! Hamisítók ellen legjobbán véd a gyárból, eredeti papirkartonokban való közvetlen megrendelés, 22 kis vagy 6 nagy úveggel 4 korona bérmentve az osztrák magyar bírodalom bármely postáállomására Bosznia és Hercegovinába 4 k. 60 fillér. Kevesebb nem küldetik. Szétküldés csakis az összeg előleges beküldése vagy előleg küldése mellett.

Miért szenved ön? holott minden, még oly régi sebére is biztos gyógyulást találhat és csaknem mindig elkerülhet minden fájdalmas és veszélyes operációt sőt amputációt is.

Thierry A. gyógyszerész egyedül valódi rendkívül tisztítóerejű

Centifolia-kenőcsével

mely a sebek gyógyításában és a fájdalom csillapításában felülmulhatatlan. Valódi centifolia kenőcs használható: gyermekekgyasok rossz mellűségénél, tejelválasztásuk fennakadásánál, mellkeményedésnél, orbáncnál, minden régi sebre, nyílt láb és csontsebreke sósfolyás ellen, dagadt lábakra, sőt csontszűnál is, ütött szart, lótt, vágott vagy zúzott sebenél minden idegen anyag kihűzésára, amilyen úveg vagy faszálla, homok, serét, tövis stb. minden daganatnál, kinővésnél, karbunkulussal képződményeknél, sőt ráknál; újszöplynél, körömdaganatnál, kihólyagzásnál, kisebbszt lábra, minden égési sebre, fagyra, a betegek felikvésére, nyakdaganatra, fülfolýásra s a gyermekek ótvárára stb. stb. Szétküldés csakis a pénz előleges beküldése mellett. Bérmentve, csomagolás és szállítólével 2 tégely 3 kor. 50 fillér. Eredeti bizonyítványok egész tömege. Ovakodjunk hatástalan hamisítványoktól és ügyeljük, hogy minden téglényen: „Schutzengel Apotheke des Thierry (Adolf) Limited in Pregrada” van becégetve.

E gyógyhatásában fölülmulhatatlan két szer soha nincs romlásnak kitéve, sőt minél régiebbek, annál értékesebbek és hatásosabbak, fagy és hőség nem ár nekik, tehát mindenféle idősakban szállitathatók. Csaknem mindig segitenek és gyógyítanak, legalább is az orvos is megérkezéséig. Természetes, hogy soha sem szabad hamisítványokat vagy más ilyen ajánlott érték és hatás nélküli, úgynevezett pótszereket igénybe venni, melyekért haszontalanul dobjuk ki a pénzt, hanem mindig csak e két jónak bizonyult, szolid, olcsó, megbízható, e mellett teljesen ártalmatlan, közismert szerhez kell folyamodni, miket minden eshetőségre, minden családnak készletben kellene tartani. Ahol valódi minőségben a valódiság minden ismertető jelével nem kaphatók, legegyszerűbb közvetlen megrendelést cimezni

„Thierry (Adolf) gyógyszerész Limited, Schutzengel-Apotheke” Pregradában — Rohitsch Sauerbrun mellett.

Központi raktár Budapestén: Török J. gyógyszerértárában, Zigráiban Mittelbach S gyógyszerésznél és Bécsben Brady C. gyógyszerésznél.